

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžf/45/2015
Identifikačné číslo spisu:	6014200821
Dátum vydania rozhodnutia:	05.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6014200821.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: SIGN s.r.o., so sídlom Bakossova 3B, Banská Bystrica, IČO: 36 620 670, zastúpený SEMANČÍN POLÁČEK s.r.o., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, proti žalovanému: Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, Bajkalská 27, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 0024/2014/E zo dňa 28. novembra 2013, konajúc o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/81/2014-60 zo dňa 27. marca 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 24S/81/2014-60 zo dňa 27. marca 2015 p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov konania n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým uznesením konanie podľa § 250d ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) zastavil. Svoje rozhodnutie zdôvodnil tým, že žalobca nebol v cenovom konaní, výsledkom ktorého je vydanie napadnutého rozhodnutia žalovaného č. 0024/2014/E zo dňa 28.11.2013, opomenutý.

Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia konštatoval, že žalobca nespĺňa požiadavku stanovenú v § 250 ods. 2 veta prvá O.s.p. na to, aby mohol byť žalobcom v takomto konaní, nakoľko nebol účastníkom predmetného správneho konania.

Krajský súd poukázal na tzv. subsidiárny charakter zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) (ďalej len „správny poriadok“) vo vzťahu k osobitným predpisom, v prejednávanej veci konkrétne vo vzťahu k zákonu č. 250/2012 Z.z. o regulácii v sieťových odvetviach (ďalej len „zákon č. 250/2012 Z.z.“), ktorý predstavuje lex specialis vo vzťahu k správnomu poriadku. Na základe uvedeného krajský súd dospel k záveru, že výslovne § 14 ods. 3 uvedeného predpisu č. 250/2012 Z.z. určuje, kto je účastníkom cenového konania. Správny poriadok by bolo možné použiť iba v prípade, ak

by osobitný predpis neobsahoval špecifickú úpravu účasti.

II.

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca odvolanie, v ktorom žiadal, aby najvyšší súd zrušil uznesenie krajského súdu č.k. 24S/81/2014-60 zo dňa 27. marca 2015 a vec mu vrátil na ďalšie konanie, a to z dôvodu, že postupom súdu bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom, rozhodnutie prvostupňového súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Žalobca v odvolaní uviedol, že mu nebolo doručené vyjadrenie žalovaného, na ktoré krajský súd vo svojom uznesení odkazuje, čím mu prvostupňový súd odňal možnosť konať pred súdom. Žalobca taktiež namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého uznesenia, krajský súd sa podľa žalobcu nevysporiadal so zásadnými a relevantnými aspektmi argumentácie žalobcu, taktiež s ústavnou konformitou svojho výkladu. Žalobca mal za to, že uznesenie súdu prvého stupňa nespĺňa základné náležitosti pre odôvodnenie súdneho rozhodnutia, čím došlo k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu a spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Hlavným argumentom žalobcu v podanom odvolaní je skutočnosť, že krajský súd nesprávne vymedzil okruh účastníkov konania a súčasne žalobca odkazuje na svoje tvrdenia v žalobe o tom, že žalovaný nekonal so žalobcom ako s účastníkom cenového konania, nedoručil mu cenové rozhodnutie, čím zasiahol do právom chránených záujmov žalobcu.

Žalobca poukázal na § 41 zákona č. 250/2012 Z.z., ktorý upravuje vzťah zákona č. 250/2012 Z.z. a správneho poriadku, konkrétne toto ustanovenie vymenúva tie ustanovenia, na ktoré sa správny poriadok nevzťahuje. Medzi týmito ustanoveniami sa nenachádza § 14 ods. 3 zákona č. 250/2012 Z.z., na základe čoho žalobca vyvodil, že neexistuje žiaden právne relevantný dôvod, pre ktorý by mohlo byť žalobcovi odopreté postavenie účastníka konania v cenovom konaní.

Žalobca mal za to, že nie je možné pozbaviť účasti žalobcu v cenovom konaní len na základe nedôvodného a účelového konštatovania, že by sa tým zväčšil počet účastníkov. Popretie práv účastníka nemôže mať bez ďalšieho legálny a legitímny základ okrem extrémnych situácií ani v prítomnosti verejného záujmu, a už vôbec nie v snahe zjednodušiť cenové konanie obmedzením počtu účastníkov.

Postup súdu prvého stupňa podľa názoru žalobcu v plnej miere ignoruje ustanovenie § 14 správneho poriadku, ktoré v ods. 2 existenciu osobitného predpisu upravujúceho okruh účastníkov konania výslovne predpokladá a ktoré zároveň v ods. 1 upravuje okruh účastníkov konania všeobecným spôsobom.

Záverom žalobca ešte uviedol, že v cenovom konaní sa konalo o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach žalobcu, nakoľko cenové rozhodnutie tieto práva, právom chránené záujmy a povinnosti žalobcu priamo upravuje.

III.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu vyjadril a žiadal, aby najvyšší súd uznesenie krajského súdu 24S/81/2014-60 zo dňa 27. marca 2015 potvrdil v celom rozsahu, nakoľko konanie krajského súdu považuje za zákonné, vecne správne a v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje.

Podľa žalovaného, v prípade podanej žaloby neboli splnené dve podmienky konania, pretože správna žaloba nesmerovala proti rozhodnutiu, ktoré nadobudlo právoplatnosť po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov preň pripúšťajúcich a zároveň žalobca nebol aktívne legitimovaný na podanie žaloby. Cenové konanie podlieha striktnej úprave obsiahnutej v zákone č. 250/2012 Z.z. a z tohto hľadiska je

vymedzenie okruhu účastníkov konania podľa § 14 ods. 3 zákona č. 250/2012 Z.z. konečné a záväzné. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že pre dosiahnutie účelu cenového konania došlo vôľou zákonodarcu k zúženiu okruhu účastníkov cenového konania, preto špeciálny zákon č. 250/2012 Z.z. v porovnaní so všeobecným zákonom, správnym poriadkom, ustanovuje okruh účastníctva užšie. Táto vôľa zákonodarcu vyplýva z dôvodu vylúčenia z účastníctva cenového konania každého, koho chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo alebo nepriamo dotknuté, nakoľko by do úvahy pripadalo veľké množstvo subjektov, s ktorými by sa muselo konať. Vzhľadom na uvedené má úprava, ktorá zužuje okruh účastníkov správneho konania, podľa žalovaného, svoje racionálne opodstatnenie. Okruh účastníkov konania podľa § 14 ods. 3 zákona č. 250/2012 Z.z. nie je možné rozširovať všeobecným zákonom (správnym poriadkom), aj s ohľadom na účel regulácie a vôbec možnosti vykonávať cenovú reguláciu v sieťových odvetviach. V opačnom prípade by každé cenové konanie malo niekoľko stotisíc účastníkov konania (čo ale nie je objektívne realizovateľné), pretože by všetci odberatelia elektriny mohli zhodne tvrdiť, že cenové rozhodnutie sa týka aj ich práv a právom chránených záujmov.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Z pripojeného spisového materiálu odvolací súd zistil, že Úrad pre reguláciu sieťových odvetví (ďalej aj ako „ÚRSO“) vydal dňa 28.11.2013 rozhodnutie č. 0024/2014/E, ktorým pre regulovaný subjekt Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., schválil na obdobie od 01.01.2014 do 31.12.2014 tarify (bližšie špecifikované v napadnutom rozhodnutí žalovaného) za prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny a podmienky jej uplatnenia. Žalovaný v predmetnom cenovom konaní konal ako s účastníkom konania s prevádzkovateľom distribučnej sústavy, regulovaným subjektom - spoločnosťou Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s.. S jednotlivými účastníkmi trhu s elektrinou pripojenými do distribučnej sústavy prevádzkovateľa Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., žalovaný nekonal ako s účastníkmi cenového konania. Žalobca, ako jeden zo spomínaných účastníkov trhu s elektrinou pripojených do distribučnej sústavy prevádzkovateľa Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., podal žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Podľa § 14 ods. 3 zákona č. 250/2012 Z.z. účastníkom cenového konania je regulovaný subjekt, ktorý predložil návrh ceny. Ak sa začalo cenové konanie na podnet úradu, je účastníkom konania regulovaný subjekt, ktorého má úrad v úmysle cenovo regulovať.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého uznesenia, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozhodnutia.

Najvyšší súd konštatuje, že podstatnou otázkou na posúdenie dôvodnosti odvolania je zhodnotiť a ustáliť okruh účastníkov cenového konania, výsledkom ktorého je práve vydanie napadnutého rozhodnutia žalovaného. Zákon č. 250/2012 Z. z. v ustanovení § 14 ods. 3 striktnie stanovuje, kto je účastníkom cenového konania. Podľa uvedeného ustanovenia zákona, účastníkom cenového konania je regulovaný

subjekt, ktorý predložil návrh ceny. V prípade, že sa cenové konanie začalo na podnet ÚRSO, účastníkom konania je regulovaný subjekt, ktorý má ÚRSO v úmysle cenovo regulovať. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že účastníkom predmetného cenového konania bol regulovaný subjekt, Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s.,

Pri vymedzení účastníkov konania nemožno opomenúť správny poriadok, ktorý predstavuje lex generalis k osobitnému zákonu č. 250/2012 Z.z. V zmysle § 14 ods. 1 správneho poriadku je účastníkom konania ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak. Takáto pozitívna enumerácia účastníkov správneho konania sa môže týkať širokého okruhu fyzických a právnických osôb.

Odvolací súd dáva do pozornosti dôvodovú správu k zákonu č. 250/2012 Z.z. zo dňa 01.06.2012, v ktorej sa k § 14 ods. 3 zákona č. 250/2012 Z.z. uvádza: Podľa doterajšej úpravy účastníkom cenového konania boli regulovaný subjekt a ministerstvo. Nová úprava cenového konania považuje za účastníka cenového konania už len regulovaný subjekt. Dôvodom je transpozícia Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES a Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/73/ES ohľadom zabezpečenia nezávislosti úradu pri vydávaní rozhodnutí od akéhokoľvek politického subjektu. Ustanovenie odseku 3 je špeciálnym ustanovením vo vzťahu k § 14 správneho poriadku. Toto ustanovenie vymedzuje účastníka konania v porovnaní so správnym poriadkom užšie. V zmysle navrhovaného ustanovenia je teda účastníkom konania na úrade iba ten subjekt, ktorý podal návrh na začatie konania alebo ten subjekt, ktorého má úrad v úmysle z úradnej moci regulovať. Cieľom takéhoto užšieho vymedzenia účastníka konania v porovnaní so správnym poriadkom je zabrániť, aby v konkrétnom konaní na úrade bolo vydané rozhodnutie v súlade so zásadami správneho poriadku, najmä so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania a aby sa zabránilo veľkému počtu účastníkov konania. Ak by úrad v zákone nešpecifikoval a nezúžil pojem účastníka konania pre účely regulácie v porovnaní s účastníkom konania podľa správneho poriadku v samotnom konaní by takýto účastníci mohli vystupovať „pasívne“, vzhľadom na nedostatok informácií by nemohli poskytovať úradu relevantné informácie, pričom na druhej strane úrad by musel rešpektovať všetky ich práva účastníkov konania vyplývajúce z príslušných ustanovení správneho poriadku. Mohlo by sa stať, že regulovanému subjektu by nebola schválená alebo určená cena včas, čo by v konečnom dôsledku mohlo mať negatívny vplyv na veľký počet občanov Slovenskej republiky ako odberateľov tovarov.

Povinnosťou súdu je postupovať nielen v súlade so znením jednotlivých právnych predpisov, ale taktiež dôsledne sledovať účel zákonov a taktiež postupovať v súlade so všeobecnými zásadami vzťahujúcimi sa na konkrétne konanie. Bolo by nesporné v rozpore s účelom citovaných ustanovení zákona č. 250/2012 Z.z., ak by sa najvyšší súd stotožnil s argumentmi žalobcu a priznal mu postavenie účastníka cenového konania, čo by mu zároveň priznávalo aktívnu legitimáciu na podanie predmetnej žaloby. Rozhodujúce v danom prípade je, že zákon č. 250/2012 Z.z. v § 14 ods.3 ako lex specialis (vo vzťahu k správneho poriadku) určil okruh účastníkov cenového konania, ide teda podľa právnej teórie o úpravu okruhu účastníkov správneho konania zo zákona, ktorá má prednosť pre všeobecnou úpravu obsiahnutou v správnom poriadku v § 14 a nasl.

Zákon o správnom konaní je všeobecnou normou verejného práva, ktorá v § 14 upravuje status účastníka správneho konania. Tento všeobecný predpis verejného práva o účastníctve v konaní je možno aplikovať iba v prípade, ak v osobitných právnych predpisoch nie je status účastníctva pre určitý druh správneho konania špeciálne zákonodarcom upravený. Pri opačnom výklade by sa negoval účinok špeciálneho právneho predpisu, ktorým je zákon č. 250/2012 Z.z. a ktorý má prioritu a prednosť pred úpravou všeobecnou, ktorá sa použije iba v prípade, ak špeciálny - osobitný zákon takúto úpravu nemá. Pri ponímaní a výklade účastníctva tak, ako uviedol žalobca, by potom v konečnom dôsledku nebolo potrebné osobitne upravovať okruh účastníkov konkrétného správneho konania (v osobitnom predpise), pretože existuje všeobecný predpis, ktorý účastníctvo upravuje, ktorým je zákon o správnom konaní (správny poriadok) a poprel by sa akýkoľvek špeciálny - osobitný účinok právnej úpravy.

Podľa ustanovenia § 250 ods. 2 O.s.p. žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podat' žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo.

Podľa § 250 ods. 4 O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni.

Podľa § 250b ods. 1 O.s.p. žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

Podľa § 250b ods. 2 O.s.p. ak žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať, súd overí správnosť tohto tvrdenia a uloží správne orgánu doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie a podľa okolností odloží jeho vykonateľnosť. Týmto stanoviskom súdu je správny orgán viazaný. Po uskutočnenom doručení predloží správny orgán spisy súdu na rozhodnutie o žalobe. Ak sa v rámci správneho konania po vykonaní pokynu súdu na doručenie správneho rozhodnutia začne konanie o opravnom prostriedku, správny orgán o tom súd bez zbytočného odkladu upovedomí.

Žalobca ďalej v podanom odvolaní namieta nedostatočné odôvodnenie uznesenia krajského súdu o zastavení konania ako aj tú skutočnosť, že rozhodnutie žalovaného žiadal doručiť, nakoľko má za to, že je v postavení účastníka konania (podľa § 250b ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd dospel k záveru, že ak osobitný zákon č. 250/2012 Z.z. stanovuje okruh účastníkov konania o cenovej regulácii zo zákona, inak povedané aj, že vylučuje žalobcu z účastníctva v konaní o cenovej regulácii podľa § 14 zákona č. 250/2012 Z.z., žalobca preto nenaplnil zákonnú požiadavku § 250 ods. 2 O.s.p. na to, aby mohol byť žalobcom v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, keďže nepreukázal, že mal byť účastníkom správneho konania a že v dôsledku pochybenia správneho orgánu sa s ním nekonalo a cenové rozhodnutie sa mu nedoručovalo.

Najvyšší súd dospel k záveru, že napriek vyslovenému právnomu názoru o aplikácii § 14 ods. 3 zákona č. 250/2012 Z.z. prednostne pred aplikáciou § 14 ods. 1, 2 správneho poriadku, žalobca neosvedčil status účastníctva v správnom konaní ani podľa § 14 ods. 1 správneho poriadku, keď nepreukázal konkrétny zásah do svojich práv nadobudnutých rozhodnutím. Z vyššie uvedených skutočností žaloba, v ktorej žiadal doručenie cenového rozhodnutia žalovaného č. 0024/2014/E zo dňa 28.11.2013, je podaná žalobcom bez aktívnej legitimácie na podanie žaloby a podľa názoru najvyššieho súdu, krajský súd postupoval vecne správne, keď aplikoval § 250d ods. 3 O.s.p. a konanie o žalobe zastavil, keďže zistil, že žalobca účastníkmi cenového konania nebol zo zákona. Na podklade uvedeného potom ani žaloba, ktorou sa domáhal doručenia predmetného rozhodnutia žalovaného nebola opodstatnená, rovnako ako návrh na odklad vykonateľnosti preto krajský súd rozhodol vecne správne, keď konanie zastavil.

K námietke žalobcu, že krajský súd nedoručil žalobcovi vyjadrenie žalovaného k žalobe, odvolací súd uvádza, že v priebehu odvolacieho konania bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené vyjadrenie žalovaného k žalobe a to dňa 02.03.2016, čím podľa názoru najvyššieho súdu bolo reparované pochybenie súdu prvého stupňa v danej veci a to najmä s prihliadnutím na prijatý záver v tejto veci, keďže ide vo svojej podstate o procesné rozhodnutie.

K ďalšej námietke odvolateľa, že krajský súd sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami uvedenými v žalobe odvolací súd konštatuje, že súd sa primárne zaoberá procesnou stránkou podanej žaloby, teda tým, či žaloba spĺňa podstatné náležitosti žaloby, ako je aktívna legitimácia žalobcu, miestna a vecná

príslušnosť, či bola žaloba podaná včas a iné aspekty ustanovené v O.s.p.. Ak súd vyhodnotil, že žalobca po procesnej stránke nie je aktívne legitimovanou osobou oprávnenou na podanie žaloby, tým pádom nemôže byť subjektom oprávneným ani na doručenie predmetného správneho rozhodnutia žalovaného. Súd sa za tejto procesnej situácie už nezaoberá hmotnou stránkou podanej žaloby a z procesného hľadiska konanie zastaví podľa § 250d ods. 3 O.s.p..

K návrhu na doručenie žalobou napadnutého rozhodnutia sa už najvyšší súd vyjadril a to tak, že nie je dôvod s poukazom na vyššie uvedené závery, na uloženie povinnosti žalovanému na doručenie rozhodnutia, keďže žalobca nebol a ani nemal byť účastníkom správneho konania.

Na záver najvyšší súd zdôrazňuje, že ustanovenie § 250b ods. 2 O.s.p. prelamuje úpravu obsiahnutú v § 247 a § 250 ods. 2 O.s.p. v tom, že priznáva procesné právo podať žalobu aj tomu, komu administratívne rozhodnutie nebolo doručené, avšak až po splnení zákonom stanovených podmienok, a vo svojej podstate pripúšťa citované ustanovenie i podanie žaloby aj proti neprávoplatnému (prvostupňovému) rozhodnutiu a to, v záujme dôslednej ochrany práv fyzických i právnických osôb. Predmetné predpoklady v danom prípade z vyššie uvedených dôvodov neboli naplnené.

Na základe uvedeného, v súlade s citovanou dôvodovou správou k zákonu č. 250/2012 Z.z. dospel najvyšší súd k záveru, že žalobcovi nemožno priznať postavenie účastníka cenového konania, a teda žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby o preskúmanie rozhodnutia žalovaného. Odvolací súd teda rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 246c ods. 1 O.s.p. s poukazom na § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., tak, že žiadnemu z účastníkov konania nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.